

ĐỪNG QUÊN CÁI CHÍNH...

Một người đàn bà nghèo khổ bế đứa trẻ đi ăn xin, một lần bà ta đi ngang qua một cái hang. Bỗng nghe văng vẳng bên tai:"

Ngươi có thể vào trong và lấy bất cứ thứ gì mình muốn, nhưng đừng quên cái chính và hãy nhớ một điều: sau khi ngươi trở ra thì cửa hang sẽ đóng lại vĩnh viễn, tuy vậy hãy lợi dụng cơ hội hiếm có này và nhớ đừng quên cái chính".

Nghe lời bà ta đi vào trong hang. Bà bị lóa mắt bởi vô số những thứ quý giá: vàng bạc, châu báu, kim cương. Bà ta đặt đứa con xuống và bắt đầu nhét mọi thứ có thể và nhét hết vào mọi nơi trên người. Bên tai văng

vẳng lời nhắc nhở: "ngươi chỉ có 8 phút thôi và đừng quên cái chính!".

Sau khi đã nhét đầy người vàng bạc châu báu cũng là lúc hết giờ. Bà ta vội vã rời khỏi hang, cũng là lúc cửa hang đóng sập lại. Chợt bà ta sực nhớ đến đứa trẻ còn ở trong hang. Bà ta vớt tất cả vàng bạc châu báu đã lấy được và lăn ra khóc lóc vật vã. Nhưng chẳng ích gì vì cửa hang đã vĩnh viễn đóng lại.

Trong cuộc đời chúng ta cũng có khoảng 80 năm để sống ở đời và từ trong sâu thẳm đáy lòng luôn có một âm thanh nhắc nhở chúng ta:

"ĐỪNG QUÊN CÁI CHÍNH".

Nhiều khi con người vì ham kiếm thật nhiều tiền bạc, nhiều khi ăn chơi vô độ, hoặc chạy theo danh vọng, sắc đẹp mà quên đi cái chính của cuộc đời: đó là chăm chút đời sống tâm linh, lo cho gia đình, cho những người thân yêu là cha mẹ con cái chồng vợ... là giá trị của đạo đức làm người.

Nhoáng cái đã hết 80 năm. Đến khi sắp nhắm mắt mới nhận ra mình đã quên đi cái chính thì ôi thôi đã muộn...!!!